

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya.

SORTIRÀ LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRÚ SANCLÉMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de Petritxol, 6, quart.
Despatx: de 12 à 2.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 1'00 trimestre.
Fora ciutat. . » 1'50 »
Extranjery.
Ultramar. . » 10'00 1' any.

DESDE VILAFRANCA DEL PANADÉS

3 de Octubre de 1892

Probablement extranyará á algú que desde las columnas de *Lo Teatro Regional* nos ocupém d' una vetllada dada ahir vespre pel «Centre Catalá» d' aquesta població. Mes no duptém que 'ls quins de moment tal pensin, no 'ns acusarán d' inoportuns, al reflexionar que aquest setmanari es eminentment catalanista, y al saber las causas que motivaren la celebració del esmentat acte.

Comprentent lo «Centre Catalá Vilafranquí», la gens comuna importancia de «La Tradició Catalana», obra important del catalanisme, que no fa molt ha dat al públich nostre estimat conterrani lo virtuós sacerdot y entussiasta defensor de nostra causa, Dr. D. Joseph Torras y Bages, y creyent que la millor manifestació de son reygoneixement y admiració fora dedicarli una sessió pública, aixís ho verificá, com ja he manifestat, ahir á la nit.

Lo saló d' actes de la societat, estava senzillament adornat, y plé de distingida concurrencia.

Comensat 1' acte pel Sr. President, y llegida pel Secretari Sr. Roig 1' acta de la junta en que s' acordá dedicar la repetida vetllada al Dr. Torras y Bages, ab motiu de la publicació de son referit libre, lo propi Sr. Roig, llegí una expressiva carta del modestíssim Sr. Torras, excusantse d' assistir á aquella reunió.

Lo Sr. Saçases, digne President del novell «Centre Catalá», pronunciá un profund discurs,

fent una conciensuda crítica del libre del doctór Torras y Bages, y refutant á la vegada 'ls discursos del Rnt. Renau, qui tractá de revolucionaris, separatistas y anticatólichs als catalanistas.

«¿Cóm, digué, se 'ns pot tatxar de revolucionaris, figurant en nostras filas personas d' un temperament tan sossegat com en Milá y Fontanals, en Rubió y Ors, en Permenyer y molts altres per 1' estil? ¿Cóm de separatistas, havent en tot temps los catalans sacrificat sas vidas y riquesas á la llibertat y unitat espanyolas? Y, ¿cóm d' anticatólichs contant ab lo decidit apoyo d' un Collell, un Verdaguer, un Bisbe Morgades?»

Feu veurer la necessitat de que en las escuelas s' ensenyi la parla catalana, y demostrá evidentment que no eran producte de poéticas imaginacions los desitjos dels catalanistas, sino aspiracions realisables y justas, posadas á la práctica á Suissa, Alemanya, Austria-Hungría, Estats Units del Nort d' América y altrás monarquías y repúblicas dont está establerta la autonomia.

Los Srs. Mossén Angel Garriga, y J. Guasch llegiren poesías originals; lo Sr. Insensé, una de J. Miralles; lo Sr. Roig, duas dels germans Valls y Vicents y 'l Sr. Sabat (Miquel) «Als Cataláns» de Careta y Vidal, totas dedicadas al Dr. Torras ó alusivas al acte.

Además, lo Sr. D. T. Mestres, va llegir ab tota la gracia necessaria y sense exageració, lo graciós quadro de costums barceloninas d' en Vilanova, ¡Qui... compra.. maduixas! próxim á estrenarse á Romea.

Finalment lo Sr. Rector D. Pere Garriga, felicitá al *Centre Catalá*, pel bon acert que demostrá al obsequiar al estudiós catalanista ab la sobre-

dita vetllada y al mateix temps se felicitá de comptar ab un company de sacerdocí y amich tan preclar com lo Dr. Torras y Bages.

La part musical fou encomenada al sexteto Colomer, que executá escullidas composicions de Cotó, Rosini, etc, etc.

Inútil creyém dir que tot fou sumament celebrat y aplaudit. Y ab justicia.

En resúm: la vetllada de ahir, fou del tot digna de la persona á quí anava dedicada.

CLAUDI MAS

Teatro Catalá

Per una mala costum.—Joguina en un acte, original de D. Joseph Peramateu. Estrenada lo dia 2 de Octubre, en lo teatro á càrrech de la Societat Ausias-March.

Sols tres personatjes intervenen en l' acció de aquesta joguina y no per aixó se nota en ella falta de mohiment. L' argument es ben trovat, especialment per lo de *la senyora que dorm*. Las escenas, algunas de ellas son molt justas, n' hi ha d' altrás inmotivadas com per exemple la que té de consulta lo Sr. Llorens ab sa filla.

Lo desempenyo á càrrech de la Sra. Cervera y los Sres. Rafecas y Tarri molt discret y de bona voluntat, per quin motiu foren aplaudits.

També siguié aplaudit y cridat ab insistencia l' autor, fins que 's presentá á rebre los aplausos del públich.

En resum: es una joguina que ab alguns tochs pot estar joyós lo Sr. Peramateu de son primer ensaig escénich.

X.

L' oncle d' América.—Comedia en un acte y en vers, original del jove poeta D. Pere Tarró, estrenada en la societat «Talia» de Girona lo dia 2 d' Octubre de 1892.

Lo Sr. Tarró, al posar en escena *L' oncle d' América*, nos ha donat á coneixer los seus dots de autor dramátich, puig en la dita producció s' hi veuhen tipos tant ben creats, escenas tant ben combinadas y una sencillés y perfecció en el vers que la fan digne de ser representada en teatros de més categoria, que no lo modest teatret de la societat «Talia».

En la representació hi prengueren part la senyoreta Molgosa R. y los Srs. Amich, Casanovas, Adroher S. y Juvé, distingintse la primera y l' últim en sos respectius papers de noya y de protagonista.

Y acabo aquesta ressenya, felicitant coralment al Sr. Tarró y al personal que prengué part en la obra.

MORATÓ.

DOLORAS

I

Te la dona un incógnit aymador
y ho calla per respecte á son honor.

Te l' home una *querida* y al instant
ho escampa perquè creu ferse més gran.

II

Cau al damunt d' una flor
una gota de rosada,
y ab sa mullena y frescor
se conserva ben gemada.

Cau al damunt de mon cor
una llágrima ruhenta,
y ab sa terrible amargor
més encar mon plor aumenta.

INGNASI IGLESIAS.

VISITA INESPERADA

Á MON AMICH NARCÍS SERRALLACH

Pam!

Es precis, de tot punt indispensable, que tingan la bondat de figurarse qu' aquest ¡pam! (que també podria ser ¡pum!) l' ha donat la porta d' un tercer pis al tancar-se, després d' haverhi passat una noya que, si be no es una Vénus, té condicions estéticas bastant recomanables perque un *bon mosso* la segueixi y fins li dongui guardia carrer amunt y carrer avall.

Després d' haver entrat, per *supuesto*, la noya, y arriat davant de la respectable humanitat de la seva mamá qu' en aquell moment trencava 'l son recolsada artísticament en lo sofá, digué tota emocionada:

—Mamá! mamá!

—¿Qué tens? ¿Qué t' passa? Sembla que t' hagi picat un escorpí, ó que Deu nos en guard, t' hagin donat una mala cosa.

—No digui aixó, tot justament un escorpí!...

—Ay, filla, no serias tu la primera; pero á veurer, explicat de una vegada. ¿Qu' es aquest color de prunas agres que se ha pintat en ta cara?

—Figuris que ja he trobat... lo que fa tan temps buscava; lo que té de feros las... donas més felissas... del mon.

—Pero, dóna, sossegat; ni pots parlar.

***

Com no crech que cap dels meus lectors tinga la suficient paciència per estarse comtemplant com la Consuelo torna en sí; es á dir, com se refá del cansanci y la emoció que sembla ha experimentat, aprofito aquestos moments per dirlos hi quí eran aquestas per mi respectables senyoras.

Donya Marta, qu' aixis s' anomenava la vella, era viuda, en *terceras nupcias*, no d' un militar com acostuman á ser totas, sino de un individuo del *benemérito* y respectable *cuerpo de burots*. A dit senyor no l' havia portat á desempenyar tal càrrech, ni la falta de foras físicas, ni de inteligencia, ni la impossibilitat d' obtenir millors destinos ó altrás circumstancias més ó menos atenuants; res de aixó. Lo que li havia fet sollicitá 'l tal empleo, era una causa d' un pes indiscutible, de una rahó convincent, d' aquellas que *no admiten vuelta de hoja*; era l' haver nascut cansat, tenir l' os bertran rovellat ó com si diguessem lo ser un gandul acabat.

Lo cert es que mentres ell va viure, van cumplir puntualment sos compromisos y encare arplegaren una poma per la set. Cóm s' ho feya ho ignoro; lo que puch assegurar, es que contava ab la protecció ferma y decidida d' un fabricant d' oli y sabó, dos ó tres de licors y deu ó dotze venedors de tocino.

En l' época actual, ell fa set mesos que va morir y tres ó quatre que la poma s' ha acabat; de modo que la

Consuelo única filla de *Donya* Marta y aquesta única mare de la Consuelo, comensan á no pagar lo lloguer de casa y á contraure deutes de major ó menor *cuan-tia*. Es precis un cambi, del contrari... dispensin; veig que la Consuelo está ja en disposició d' explicar lo que li ha passat y convé no perdre un mot.

**

—Veyám—va dirli *donya* Marta—si al últim m' explicarás que ve á ser aquest cansament, aquesta especie d' estat nerviós qu' en tu veig.

—¡Ay, mamá! Crech que ja s' ha acabat lo nostre patir; al últim Deu s' haurá apiadat de nosaltres.

—Be; pero ¿vols fer lo favor d' explicarme que t' ha passat?

—A aixó vaig. Passava yo, rumbejant aquest pamet que Deu m' ha dat, per la plassa Real, quant se m' acostava un senyoret d' aquestos de l' *high-life* y 'm diu:

—Senyoreta, senyoreta!

—Y, qué li has contestat?

—Per de prompte res, Me l' he mirat de cap a peus y he pogut observar que anava molt mudat. Portava una excelent soguilla d' or; la petxera plena de brillants y uns anells qu' enlluernavan.

—Bravo, noya! aixó es un partit que no deu deixar-se escapar. Aquest senyoret, será la pedra flósofal que 'ns treurá de la miseria que 'ns amenaça.

—Aixó es lo qu' he pensat.

—Y qué li has dit després del teu exámen?

—Li he enviat una mirada d' aquellas que tu m' has ensenyat... ¿veus?... aixís.

Aquí la Consuelo mira á la seva mamá d' una manera capás de traspasar lo cor de la estatua de Colón.

—Perfectament! Una abraçada per haver sortit tant bona deixeble. ¿Y després?

—M' ha tornat á cridar y ab una veu simpática y timbrada m' ha dit:—Senyoreta, jo l' estimo; jo per vosté faría impossibles; la seva hermosura y la sencillez que resplandeix en sa mirada me tenen cautivat, los seus ulls...

—Son dolents!...

—¿Cóm? ¿los meus ulls son dolents?

—No, dona; si no m' deixas acabar: vull dir los homes... No 'n fassis cas de totes aquestas paraulas. Lo teu *papá*, ó siga lo meu primer marit, també m' ho deya y no obstant, als quatre mesos de ser casats y quan ja 't portava en las entranyas, va abandonar-me per una bailarina. Continúa.

—M' ha dit, qu' al meu costat fora l' home més felix de la terra; que posava als meus peus la seva vida, la seva fortuna...

—¿Y no l' has cullida?

—¿Qué?

—La fortuna.

—No veu que aixó no es més qu' una forma que s' usa?

—Ay, ditxosas formas! Pero al últim cóm haveu quedat?

—He apressurat lo pas, enviantli de quan en quan alguna mirada com dihentli:—També t' estimo!—S' ha quedat un poch enderrera y al pujar l' escala, l' he vist qu' entrava al carrer.

—Donchs ves, preparat; pósat polvos y una mica de carmí; arréglat lo pentinat y sortirás al balcó. Entretanto jo exploraré 'l terreno.

Donya Marta surt al balcó y tornant á entrar repentinament, diu:

—Consuelo, are l' he vist qu' enrahonava ab lo porter. No 't fassis esperar, me sembla qu' hem pescat be; aquest gendre y espós que Deu nos envia, será la nostra Providencia. ¡Vaja, cuyta! No siguis pesada. Qué fás?

—Sembla que la punxin! Ho veu? Are ab las sevas pressas m' he posat més coloret que lo regular y semblo un dimoni.

En aquest moment trucan á la porta.

Donya Marta no sab lo qué li passa y la Consuelo acaba de pintarse ab penas y trevalls.

—Cuyta, noya, que ja es aquí. Jo pendré una posició adecuada á las circunstancias; tu agafa 'l teler y fes com quí broda.

Altres truchs varen ressonar. *Donya* Marta, ab una gravetat més cómica qu' altra cosa, va anar á obrir la porta y en lloch del subjecte á qui esperavan, va presentarse, impassible com ho requereix lo seu cárrech, un senyor alt y magre, portant en la má dreta un paper.

Era 'l procurador de la casa qu' anava á cobrar tres mesos de lloguer qu' aquell dia havian vensut.

¡Tableau!

VICTOR POIRSON.

Badalona, Septiembre de 1892.

DOS ABISMES

Cert dia en un abisme anava á caure
per ma fatal disort,
y en sas negras entranyas una estona
vaig contemplar la mort.

Pro vencent de la forsa que m' atreya
al abisme rodar,
en las herbas y rocas agafantme,
me vaig poguer salvar.

Avuy ab altre abisme ab afany lluyto,
mes ¡ay! no 'n puch surtir,
qu' en la profunditat de ta mirada
me sento defallir.

JOAN MANUBENS VIDAL.

Servey de fora.

GIRONA 3 de Octubre.—Lo diumenge passat, la «Secció Catalanista» instalada en la societat «Círcol de sant Narcís», celebrá la vetllada inaugural. Després del extens discurs d' obertura, pronunciat por l' intelligent president de la mateixa, D. Joaquím Fabrellas, se varen llegir varias poesias de don Pere Roca, del dit Sr. Fabrellas y J. Morató, sócics de la Secció, y de varios reputats autors catalans, entre altres de Apeles Mestres y del malaguanyat poeta en Francisco Casas y Amigó, sent amenisada la festa per varios números de música y cant confiats als compositors d' aquesta ciutat D. Isidro Mollera y D. N. Valentí, los quals mostraren lo talent que posseixen pera l' art de la música. Acabá la vetllada ab lo discurs de gracias del senyor secretari de la Secció.

En la societat «Talia» se varen posar en escena: lo drama de D. Gervasi Roca y Roca *La ferida al cor* y la pessa *L' oncle d' América* la qual ressenyo apart per ser estreno.

J. M.

VILANOVA Y GELTRÚ.—En lo teatro del «Tívoli Villanovés» varen representarse lo dissapte dia 24, las celebradas produccions *El Registro de la Policia*, *El*

corazón en la mano y *Un home de palla*. Se distingiren en lo desempenyo los aplaudits actors Srs. Miquel, Gimeno, Millá y Fernández. La concurrencia bastant numerosa.

En lo mateix dia debutá en lo Teatro Principal una desigual companyia dramática, composta dels aplaudits artistas Sras. Cufí, Zumalla y Cardaldas y los Srs. Serradó, Borraddellas, Llibre, Coll y Romeu y alguns aficionats, dich actors, segons lo anunciat, de aquesta vila. Han posat en escena fins avuy las obras següents: *Lo ferrer de tall*, *De mala raza*, *Inocencia*, *L'home dels nassos*, *Una casa de dispesas* y *Un cop de telas*. Parlaré sols del desempenyo de la segona y quinta, per no haver pogut assistir á la representació de las restants. La Sra. Cufí en lo preciós drama de Echegaray *De mala raza*, molt be. Los Srs. Serradó y Borraddellas, regulars. Lo desempenyo de *Una casa de dispesas*, algo desgraciát.

S. P.

VALENCIA.—Ab bon peu ha comensat la companyia que dirigeix lo Sr. Riutort en lo teatro Ruzafa. Las funciones donadas se han vist molt concorregudas.

Forma part de la companyia l'aplaudit actor senyor Llorens, que ha fet las delicias de la concurrencia en todas las obras que ha prés part.

Se han posat en estudi diferentes obras del repertori antich.

També té en cartera la empresa pera estrenarse aviat, un poema dramátich titulat *¡Colón!* escrit per D. R. Flores pera lo Sr. Riutort.

B.

¿PER QUÉ?

M' inspirares boig amor,
per ta bellesa, María,
y per tu pateix mon cor,
no té calma ni alegría.

Dom lo sí, qu' es mon anhel,
pera matar ma tristó,
pera convertir en cel
la meva ardenta passió.

¿Me 'l negas?... ¿No me 'l vols dar?...
¡Oh! Terrible desventura!
—¿Per qué 'm tingué d' inspirar
amor ta gaya hermosura?

M. SERRA CASTELLS.

Teatros locals

PRINCIPAL.—Fins dimecres passat no varen determinar-se á posar en escena una obra nova. Com se veu, no es certament la activitat lo que distingeix á la companyia qu' actúa en aquest teatro.

Pero si al menos s' hagués complert l' adagi que diu: bon dinar fa de bon esperar! Pero no, senyors; no hi ha res de aixó. *La verja cerrada*, qu' es la producció de que 's tracta, es sols unápat dels més pobres, d' aquells en que tot se compón de such, pero poch tall.

En *La verja cerrada*, tot s' en va en versos; pero lo qu' es de tall, es á dir, de substancia, ab prou feynas se n' hi trova.

¿Qué s' hi farà!

ROMEA.—*L' esclau* va sostenintse, alternat ab otras obras del repertori antich.

S' está ensejant la comedia *L' infern á casa* de don Frederich Soler y lo quadro de costums barceloninas *¿Qui... compra maduixas?* de D. Emili Vilanova.

MOVETATS.—No 'ns enganyarem en lo número anterior al augurar un éxit á la ópera *Los amantes de Teruel* que varen cantarse dissapte passat per primera vegada en dit teatro. Aquest s' omplí á vessar tant en la primera com la segona representació que 's doná diumenge á la nit. Quasi es inútil dir que 'ls aplausos sovintejaren. La obra en conjunt resultá algo desigual; mes no obstant se varen fer aplaudir las senyoras Gay y Juliá y los Srs. Brotat y Gil-Rey. Los coros y la orquesta molt acceptables.

També 's ha cantat ab éxit la ópera *I puritani*, per la Sra. Vendrell y lo Sr. Callioni, que sigueren justament celebrats.

TÍVOLI.—Ultimament s' ha estrenat la comedia castellana en un acte *Se desea una doncella*, original de D. Abelardo Coma. La obreta ha obtingut un bon éxit, tant, que 's representa cada nit. Conté escenas molt graciosas y lo diálech es viu y xistós, qualitats que la fan molt recomanable. L' autor va ser cridat á la escena al finalisar la obra.

ELDORADO.—Ab molt bonas entradas s' han donat algunas representacions de *El rey que rabió*, en espera de la sarsuela *Lo secret dels sabís*, qual estreno debia tenir lloch divendres. Y com que no 'm queda temps material pera parlarne, ho deixarem pera la setmana entrant.

CIRCO ECUESTRE.—Aviat deu efectuarse l' estreno de la gran pantomima histórica *La rendición de Granada ó el inmortal Colón*. Sabém que per aquesta obra la empresa del Circo no ha omitit cap gasto pera presentarla ab tot lo luxu y esplendor á que 'ns té acostumats.

Se han pintat várias decoracions y s' ha confeccionat gran número de trajos, fent tot esperar un espectáculo sunament atractiu.

LABRUGUERA.

BARREJA

—¿Descarat; cara groixuda!
—Calla, que 'l que dius no saps:
si t'inch groixuda la cara,
¿cóm puch esser descarat?

—¿Qu' es maca la seva dona?—
vaig preguntar á l' Estanys,
y va contestar.—No es maca:
qu' es macada ja fa anys.

Si ets fadrinet, ets canalla,
si ets coneo, home talós,
si ets casat, pobret ja 't planyo.
viudo: Deu te fassi bó.

J. D. DOMENECH.

CENTRE EXCURSIONISTA

Favorescuts ab atent y elegant invitació assistirem dissapte últim al saló hemicycle del Palau de Ciencias, ahont se celebrá una notabilíssima sessió commemorativa al quart centenari del descubriment de América. Moments avans de comensar, lo saló presentava un

aspecte brillant degut a la distingida concurrència que l'omplia y de la que'n formaven part gran número de elegants senyoras.

Oberta la festa, lo Sr. Rubió y Lluch llegí un important treball basat en la part que Catalunya tingué en lo descobriment, terminant ab l'estudi de lo conegudas que son en América las obras dels escriptors del modern renaixement catalá.

Se llegiren poesias del Srs. Torres y Reyató; Omar y Barrera; Ubach y Vinyeta. Un sonet de Rubió y Ors, traduít al castellá pel poeta americá M. A. Caro. Un himne á Colon de Riera y Bertrán. Altra poesia de la Srs. Inés Armengol siguié llegida per ella mateixa, essent objecte de una ovació. Ademès se doná lectura de un sonet de Alsina y Clós, lo qual publiquem á continuació de aquesta ressenya.

La part musical siguié notable.

Lo coro «Paz y Esperanza» cantá las preciosas composicions *La Primavera y Suspirs de las Aors*, ab una afinació y colorit que no estém acostumats á sentir en altres coros entussiasmant per aquest motiu á la concurrència.

Sigueren aplaudidas las pessas que executaren en lo piano los Srs. Danie. y Salváns, y en lo violí la Srta. Canals.

Signué la nota important en la vetllada la Srta. Llorens, que acompanyada al piano per lo Sr. Romaní, cantá diferents cançons populars recopiladas per Alió. La Srta. Llorens es una verdadera artista, modulá y cantá ab tal sentiment, que la concurrència no 's cansava de aplaudir per anar saborejant las bellesas de nostres cants populars.

Lo Sr. Reig y Vilardell llegí un extens treball, estudi de la important figura de Fra Boil.

Terminá tan agradable vetllada ab un aplaudit discurs de gracias pronunciat per lo Sr. Rubió y Lluch.

Rebi la important Associació nostre humil enhorabona per l'espléndit acte portat á cap dissapte últim.

T. GRANER.

ITERRAI

Un home sol, voltat per la negra ombra,
demunt de feble nau que balandreja
la mar inquieta junt ab vil enveja
de cors humans que 's mouhen en la sombra,
te 'l pensament en Deu, que angojós nombra,
perque, com nou Moisés, ben prompte 's veja,
pera esclafir la serp que als peus rastreja,
de la promesa terra, verda alfombra.

La nit, que sembla eterna per lo llarga,
dels tripulants las iras desenterra
que esclatan com eléctrica descarga.

Mes l' auba apunta, s' ou un crit de tterra!
Colon la signa enllá de l' aygua amarga
y 's torna gloria y pau la humana guerra.

SIMÓN ALSINA Y CLOS.

Societats Recreativas

AUSIAS-MARCH.—Ab numerosa concurrència, en la que dominavan hermosas y elegants senyoretas, doná funció molt variada diumenge últim per la tarde.

Se posá en escena la pessa *Lo polissón*, desempenyada ab discreció per la Srta. Cervera y los Srs. Tarri, Rafecas, Pujol, Sadurní y Bosch.

Lo jove Francisco Peramateu omplí perfectament un número del programa, executant diferents jochs de

mans, tots ells merescudament aplaudits per la netedat y dissimulo ab que 'ls presentá.

Y terminá tan agradable funció ab l'estreno que ressenyém en la corresponent secció.

TERTULIA SERRA (Gracia).—Tal com varem anunciar, diumenge per la tarde inaugurá lo nou local.

Prengué part en la funció lo distingit actor D. Manuel Balmanya.

Formá part del programa la bonica pessa catalana *Vots son triumphos*, que siguié discretament interpretada per la Srta. Flor y per los Srs. Figueras, Güasch, Ortiga y Buyosa.

CIRCUL ULTRAMARI.—També aquesta important Societat inaugurá diumenge últim la present temporada teatral.

En la funció de aquest dia siguié aplaudit son desempenyo. Pera la próxima funció podrém ésser més extensos, ja que figurará en lo programa alguna obra catalana.

De tots modos aprofitém avuy la ocasió pera felicitar á la Comissió de aquesta Societat per haver tingut l'acert de contractar á la estudiosa dama Srta. Castillo y al distingit pianista D. Joseph M.ª Comella.

FOMENT CATALANISTA.—Diumenge al vespre celebrá una vetllada literaria musical que com totas las que organisa, resultá importantíssima.

L'escullit programa siguié aplaudit en tots los números que 'l formavan, fentse dignes de menció los que estigueren á cárrech de las Srtas. Delóm, Paford y Depares y los dels Srs. Ferrer, Ciurana, Corrons, Magém, Nicolau, Laverny, Quintana, Ribas, Balit, Casadevall, Marsans y Maymí.

Terminá la festa ab ball de societat.

J. XIMENO.

CORRANDAS

Cada jardí té sa brisa,
cada flor son papalló
lo cel angelets que 'l vetllan,
y jo m' haig de quedar sol.

L'abella xucla lo néctar
en lo cálzer de la flor,
y jo lo busco, estimada,
en lo cálzer del teu cor.

La fló, 's mustiga y corseca
sens rébrer la llum del sol,
jo sento acabar ma vida
sens la llum de ton amor.

NOY DEL GUIM.

Novas

En lo saló del diari «La Vanguardia» hi han exposats los figurins que pera la ópera *Los Pirineus* del mestre Pedrell, ha dibuixat lo Sr. Apeles Mestres.

Dita ópera se estrenará en lo teatro Real de Madrid la próxima temporada d' hivern.

La temporada de teatro catalá en lo de Novetats, comensará lo vinent dissapte dia 15, ab l'estreno de un drama de un distingit autor.

Sabém que la empresa guarda en cartera un bon número d' obras, originals d' aplaudits escriptors.

En una de las últimas funciones donadas per la Societat «Almogavar» s'estrená una sarsuela en un acte original del jove compositor D. Cassimiro Rius.

Obtingué un merescut éxit, sent son autor cridat á las taulas en mitx de grans aplausos.

La setmana entrant en lo teatao Romea comensará á donar funciones á son carrech la «Tertulia Catalanista» societat fundada ab éxit l'any passat en lo mateix teatro.

Epigramas

En cert poblet de Galicia,
volguent lo rector probar
fins ahont podia arribar
d'aquella gent l'avaricia,
digué: —'L que avans del estiu
se mori, de franch l'enterro...
y 'l Maig vinent, si no m'erro,
¡sols va quedá 'l rectó viu!

Parlant de tenir delit
per menjar, deya l' Inés:
—Tot lo que 'm falta y mólt més
li sobra á n' el méu marit.

ENRICH RIERA MATEU.

Enigmas

XARADA

La primera consonant,
ma segona una vocal,
mon tres nota musical,
invers quarta mineral
y nom d' home lo total.

P. ROVELLAT.

LOGOGRIFO NUMERICH.

2	3	4	5	6	2	8	9	poble catalá
1	5	4	5	3	5	8	9	carrer de Barcelona
	1	9	3	6	2	4	9	poble catalá
		1	9	6	7	4	9	carrer de Barcelona
			9	8	9	6	9	id
				8	5	4	9	id
					6	2	5	id
						6	2	nota musical
							8	consonant

FRANCISCO CORBELLA Y VILAR.

TARJETA

LOLA CALABASA

BATET

Ab aquestas lletres degudament combinadas, formar lo títol de una comedia catalana.

KU-YING.

GEROGLIFICH

P P

A M A

L I N O

R R I

JOAN MANUBENS VIDAL.

(Las soluciones en lo próxim número.)

AVIS

Sorteig Extraordinari

Tots quants presentin en nostra Administració, las soluciones de tots los Enigmas de aquest número, tindrán o'ció á un dels sis premis consistentes en globos aerostatichs. Los globos dels tres primers premis son de 1'75 metros d'alsada; los dos següents de 1 metro y 'l restant de 0'75. Pera pendre part en lo present sorteig s'estableixen las següents condicions: S'admeteran las soluciones desde la sortida del número fins á las cinch de la tarde del di luns. Cada plech contenint ditas soluciones se li dará lo número d'ordre de sa presentació. A las set de la tarde del dit dilluns se verificará un sorteig y lo plech qual número resulti premiat, aquell haurá obtingut lo premi.

Cada plech deu anar acompanyat de unas cubertas de aquest número.

Poden los interessats que ho desitjin assistir al sorteig.

Soluciones als Enigmas insertats en lo número 34.

MUNDANSA.—Mana-Mona-Mina-Mona.

TARGETA.—La trompeta de la sal.

LOGOGRIFO.—Rosalia.

ANAGRAMA.—Maig-Magi.

TERS DE SÍLABAS.—

F i s i c a
s i r e n a
o a n a r i

GEROGLIFICH.—Lo Sol es un Astre.

Varen presentarse 46 plechs, ab las soluciones, baix l'ordre següent: 1, J. Fermós, 2, Ramón Aroini, 3, Salvador Rica, 4, F. Cussó, 5, Mateu Salta, 6, Jaume Roca, 7, Carmeta Solís, 8, J. A. Vinyas, 9, Pepet del Riu, 10, Pela l' as. 11, Joan Manubens Vidal, 12, Un Arenyench, 13, A. Farré, 14, E. Vinyas, 15, A. Lleonar, 16, Rach Rich.

Verificat lo sorteig resulta afavorit lo número 15, que correspon al plech firmat per A. Lleonar.

Correspondencia

Carlos Fortis, Rosendo Sals, A. Titó, Un Sabaté, Cap Estrany, Pauhet Maco, Salus, Cantinplora, Fill de 'n Matias, Cap de Carbassa, M. Genis, Martí Torrents: no aprofitan lo que han enviat.

Cintet Barrera y Cargol, Salvador Mari, P. Rovellat, J. Avolta, J. Fermós, Rujaca, R. Soriano, E. Vinyas, M. Campanyà y A.: anirà alguna cosa.

Collvert: te disposició, mes no facilitat, practiqui.—Joseph Revila: no pot ser lo que demana.—M. Serra Castells: las Doloras no poden aprofitarse.—J. T. R.: lo sonet no, l' altre sí.—M. Aymami: concretat podria anar.—Francesch Torres: no 'ns agrada prou.—Mataron.: per las faltas de ortografia deuria ferse de nou.—Joan Via: de totas ellas procurarem aprofitarne una.—Just Pahissa: no expresa bé lo pensament.—L. Catarineu: ha quedat descansat.—C. M.: ja veu si ho considerém, la composició no anirà.—Rafel Caralt: no podem servirlo.—Constanti Sirva: lo número 46 que demana esta agotat; pera obtenirlo deu comprar la colecció sencera.

Imp.—Montaner, 40